твѹва кѫщата. Заради това, когато ще дадеме некомѹ милостыня, да гледаме споредъ потребата да быва и милостыната.

Ны кога просиме отъ Бога милость, всегда богата милостъ мѹ искаме и дѹмаме: „Помилѹй мѧ Боже повелицѣй твоей милости“ (а) а не по малѣй твоей милости, кога просиме ны отъ Бога велика милость, требѹва и ны велика милость да даваме на сиромасыте. И не ни подобава, да се извинаваме, чи немаме, защото Евангелската сиромашка вдовица две дѹкаты фърли въ Божїйа храмъ, и Хрїстосъ я похвали помногѹ отъ богатыте. Самъ Богъ у Исаїа говори: „Раздроблай алчѹщымъ хлѣбъ твой“ (а) то есть, ако имашъ само единъ хлѣбъ, и неможишъ да го дадешъ сичкїйа, а ты дай полѹвината, ако не полѹвината, то баремъ третата частъ, а не ти подобава да речешъ на сиромаха: иди си съ миромъ да ще Господь: Богъ проважда оногова сиромаха при тебе, а ты го връщашъ назадъ, и презыраш Божїето повелѣнїе. Богъ не е ли силенъ да дари оногова сиромаха, но проважда го при тебе да го даришъ ты, чи да прїемешъ заплата отъ Бога. Можеше коистинно Богъ, да прехрани Данїила въ трапза, обаче нерачи самъ, но чрезъ Авакѹма.

Некой займодавецъ, кога дава пары на вѣрно мѣсто радвасе, чи ще да придобїй отъ тѣхъ,

(а) псаломъ й.